N°. 588.

DE GRONDWET.

1855.

DINGSDAG 17 APRIL.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr. alle 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon**, Beursteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet**. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden, enz. worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

Het voorstel der Regering om de afschaffing van den accijns op het gemaal eerst te doen in werking brengen op 1 Januarij 1856, vond, zoo als te denken was, tegenstand bij het onderzoek, dat in de sectiën plaats had. De wensch, die daar tegenover staat om deze afschaffing een aanvang te doen nemen op 1 Julij eerstkomende, wordt door ons ondersteund op dezelfde gronden, als waarop die wensch in het Verslag is geopenbaard. »Tengevolge toch van al hetgeen in den laatsten tijd over het brengen van vermindering in de lasten des volks is voorgevallen, werd telkens eenig uitzigt daarop geopend en is ze even dikwerf verijdeld. Reeds meer dan één jaar geleden, is het voorstel tot afschaffing van den accijns op het geslagt verworpen. In September 1854 heeft de regering vermindering in den accijns op het gemaal voorgesteld; in November eene toezegging tot het brengen van meer voldoende vermindering in die belasting gedaan; in December nog meer uitbreiding aan hare belofte gegeven. Thans zou na die laatste belofte het nog meer dan een jaar moeten duren, eer de Natie eenig genot erlangde van hetgeen haar is voorgespiegeld. Dit scheen te minder aannemelijk, in verband met de beide bij de Kamer aanhangige voorstellen van leden tot afschaffing van belasting.» Gewis, indien de wet tot stand komt, dan moet er niet maanden lang onzekerheid kunnen bestaan, of de daarbij bepaalde verligting van lasten werkelijk zou plaats hebben; en de spoedige uitvoering van de wet schijnt te noodzakelijker, wanneer men in overweging neemt, dat dan ook de nuttige gevolgen van de vrijheid van arbeid op het terrein der broodbereiding des te eerder konden worden ondervonden.

De administratieve bezwaren, die de Regering tegen eene vroegere afschaffing heeft aangevoerd, zijn niet onoverkomelijk; reeds vroeger werd dit door ons aangetoond, en wanneer het voorstel, inderdaad, opregt gemeend is, dan zien wij niet in waarom de Regering zich niet zou beijveren, om hinderpalen uit den weg te ruimen, waarvan het moeijelijke door haar zelve eigenlijk is opgeworpen. Bij de geheele beoordeeling van 't voorstel hebben wij ons op dat standpunt geplaatst, dat *het is een opregt gemeend voorstel:* vooralsnog wenschen wij daarvan niet af te gaan; maar dan ook zal de Regering, in de eerste plaats, uit het ontwerp de vreemdsoortige bepaling van art. 20 moeten ligten, volgens welke het geven der noodige voorschriften omtrent *den tijd van uitvoering* der bepalingen van deze wet aan den Koning wordt overgelaten. Bleef die bepaling bestaan: de geheele wet ware niets meer dan eene voorspiegeling of, met andere woorden: eene bloote belofte, in den vorm eener wet gekleed. Eene Regering, die, om aan den aandrang toe te geven en staande te blijven, *voorstelt* af te schaffen, doch inderdaad die afschaffing *niet wil*, kan velerlei redenen vinden, waarom de uitvoering der beloofde afschaffing vertraagd en van den eenen op den anderen dag uitgesteld wordt. Daartegen behoort de Regering zich zelve te behoeden, en de Staten-Generaal mogen van hunne zijde de uitvoering eener wet niet overlaten aan het goedvinden eener Regering. Mogten onverhoopt dringende redenen ontstaan, die de afschaffing beletten: de Staten-Generaal zullen, op het voorstel der Regering, niet weigeren, om de werking te verdagen van een maatregel, die alsdan schadelijk in stede van nuttig zou kunnen worden; maar de Staten-Generaal behooren zorg te dragen, dat alleen in 't uiterste geval en enkel met *hunne* medewerking zoodanig uitstel kan verleend worden. Eene Regering, die, inderdaad, de afschaffing *wil*, zal ook de verantwoordelijkheid van zoodanig uitstel niet gaarne op zich nemen en, juist in de medewerking van de Staten-Generaal, een steun zoeken tegen eigen angstvalligheid en daardoor gretig een waarborg aan de Natie geven, dat de goede wil alleen voor de wet der noodzakelijkheid bukken zal.

De Nederlander is verbaasd en verbolgen over hetgeen wij schreven, ten aanzien van het blijk van vertrouwen, door het Hoofd van den Staat geschonken aan den door de anti-revolutionnaire partij zoo fel bestreden prediker in de hoofdstad des Rijks.

Die verbazing en die verbolgenheid, wij hebben daarvan de verzekering ontvangen, worden door menigeen, ook door hen, die tegen *de Grondwet* zijn ingenomen, aangemerkt als de duidelijkste blijken, dat wij door die opmerking, menigeen had ze reeds vóór ons gemaakt, de anti-revolutionnaire partij gevoelig hadden getroffen en haar krachtig wakker geschud uit den slaap der illusiën, waarin zij zoo gaarne verkeert.

De verbolgenheid toont juist de onmagt aan, om aan het *feit* eene andere beteekenis te hechten.

Wij nemen acte van de volgende verklaringen, die ons zeer te stade komen:

»De predik*beurt* van Ds. Meyboom was eene *toevallige* omstandigheid.»

Het Hoofd van den Staat verdient lof, dat niet de naam des predikers, maar de vervulling van een godsdienstpligt Hem brengt onder het gehoor van wien dan ook, zoo hij maar is wettig en bevoegd prediker.

Zeker ligt hierin eene groote klove tusschen Z. M. en de anti-revolutionnaire partij.

»Wij hebben *geen regt* van den Koning te vergen, »dat Z. M. met *de bijzonderheden onzer Kerkgeschillen* »bekend zij.»

O neen, veelmin om de beslissing daarover in te roepen of zelfs eenigermate te betrekken.

Geen regt, om te vergen, maar *wel grond* om te onderstellen, dat eene zaak, die *en* in de hoofdstad *en* in de residentie zooveel gerucht heeft gemaakt, niet onbekend gebleven *is* bij het Hoofd van den Staat. Het tegendeel te onderstellen achten wij beleedigend, gelijk wij de gissing even beleedigend achten, dat »de Koning »niet bij Ds. Meyboom ter kerke zou geweest zijn, zoo »iemand aan Z. M. voorgelegd had de wetenschappe»lijke populaire uitlegging der *Verheerlijking op den »Berg.»*

De openbare dagbladen der hoofdstad hebben daags te voren het voornemen van Z. M. medegedeeld, om zich te begeven onder het gehoor van Ds. Meyboom en vervolgens de diergaarde te bezoeken.

Menigeen kwam dat berigt opmerkelijk voor, *omdat* juist de organen der anti-revolutionnaire partij zich bij uitnemendheid de *nationale-*, de *Oranje*-partij willen genoemd hebben.

De daad des Konings geeft nu niets anders te kennen, dan dat eerbied voor de Heilige Schrift *niet* wordt ondermijnd en weêrzin tegen de bestrijding van het geloof der Kerk *niet* wordt opgewekt, als men zich begeeft onder het gehoor van Ds. Meyboom.

Wij gelooven, dat die gevolgtrekkingen niet onvoegzaam kunnen genoemd worden en het feit, waarop wij wezen, eer *veelbeteekenend* kan worden geheeten.

Maar juist dat geschrijf van *de Nederlander* dringt ons ruiterlijk en openhartig, ook op dit punt ons gevoelen te zeggen.

Wat de Koning deed, is in volkomen overeenstemming met het gevoelen van Dr. N. Beets: »De Rege»ring moet in de onderstelling verkeeren, dat de lee»raren der Kerk in het bezit zijn van die mate van »gehechtheid aan de Belijdenis, als waarin *de Kerk* »genoegen neemt.»

Daarmede stemt in al wat in de Hervormde Kerk onder den Koning aanzienlijk en geleerd mag genoemd worden, behoudens die enkelen, wier kring grenst aan de anti-revolutionnaire partij. Het verraadt juist eene schromelijke onbekendheid met *den geest der Natie*, en wel de Natie, zoo als *de Nederlander* haar het liefst voorstelt, als Protestantsch-Christelijk, wanneer men meent, dat de anti-revolutionnaire partij daarin voor een eenigzins noemenswaardig deel sympathie vindt. Integendeel, wij beoordeelen het niet, of dat loffelijk of afkeurenswaardig is: er bestaat onder *alle* standen der Natie voor verreweg het meeste deel, eene antipathie tegen al wat zich orthodox of anti-revolutionnair noemt; het kerkelijk liberalisme is algemeen doorgedrongen en het getal van zijne aanhangers staat tot dat van de orthodoxen in dezelfde verhouding als dat der liberale en regtzinnige predikanten; want, en dat is en blijft een merkwaardig feit, de invloed der predikers blijft groot, omdat het leeraarsambt zulks eigenaardig medebrengt.

De Regering was dan ook nimmer anti-revolutionnair gezind, en een Ministerie uit anti-revolutionnaire bestanddeelen zamengesteld, kan wel nimmer rekening maken aan het Bewind te komen. De anti-revolutionnaire partij is bij het tegenwoordig Bewind meer gevreesd dan geacht, en wordt door haar eerder gevleid dan bemind.

Zoo de anti-revolutionnaire partij die betrekkelijke en wisselvallige waarde laat gelden, zij kan alleen langs een anderen dan den openen weg daarvan vruchten trekken.

Bij voorbeeld:

De Regering heeft tot hare levensverlenging behoefte aan de ondersteuning der anti-revolutionnaire partij in het kiesdistrict *Hoorn*, ofschoon de kiezers, tot die partij behoorende, slechts tot de kiesbevoegden in het geheele district staan als 1 : 14.

De Regering wacht zich wel, een kandidaat der anti-revolutionnaire partij in eenig ander district te ondersteunen, dan waar zij geen kans vindt voor een liberaal protestant.

Hier heeft nu de anti-revolutionnaire partij eene, hoewel wisselvallige, toch betrekkelijke waarde, en de Regering tracht zich daarvan te bedienen.

In zulke gevallen kan de waarde vruchten opleveren; want, gelijk men zich vaak met *beloften* laat tevreden stellen, blijft er toch ook kans op bevrediging van hetgeen men wenscht.

Bij voorbeeld: »het professoraat in de godgeleerd»heid aan de Leijdsche Hoogeschool, dat nu onlangs »is opengevallen.»

Vraagt men ons: of *dit* Ministerie ook *uit eigen beweegredenen* met dat professoraat zou begiftigen een lid der orthodoxe partij, hoe geleerd en wetenschappelijk ervaren ook? Wij antwoorden zonder aarzelen: *nooit*.

Maar als er nu eenig uitzigt gegeven wordt, dat »de Regering een man zal benoemen, die zich als »geleerde kan handhaven en uit het oogpunt der we»tenschap het hoogleeraarsambt versiert,» zonder bepaaldelijk namen te noemen, dan is de anti-revolutionnaire partij bereid, om den ministeriëlen kandidaat in het kiesdistrict *Hoorn* te ondersteunen.

Morgen zal die keuze beslist zijn. Wordt de heer Nolthenius verkozen dan, — ja dan is het nog niet zeker of het professoraat in de Godgeleerdheid aan de Leijdsche Hoogeschool zal worden opgedragen aan den gunsteling der anti-revolutionnaire partij; want »de »Regering blijft, wat men ook zegge, altijd gedekt »door de omstandigheid, dat zij niet kiest dan uit de »leeraren *der Kerk*.»

Het zou toch de eerste maal niet zijn, dat *dit* Bewind met betrekking tot de anti-revolutionnaire partij, handelde als in het bekende blijspel den advocaat Pateleyn wedervoer.

Er is wel eens meer gesproken van eene spons, waarmede de historische herinneringen werden uitgewischt.

Het is wenschelijk, dat de anti-revolutionnaire partij het verschil, dat er tusschen kerkelijk en staatkundig liberalisme bestaat, in het oog houde, en dit onderscheid bij de toepassing harer beginselen in acht neme. Zoo lang zij niet erkent, dat men gehecht kan zijn aan de belijdenis der kerk, waarvan men lid is en tevens behooren tot de constitutionnele partij, zal haar invloed op het staatkundig gebied gering en wisselval-

lig zijn. Zoo zij zich illusiën blijft scheppen van aanwassenden invloed, zoodra omstandigheden, van haren wil onafhankelijk, zulks schijnen te bewijzen: niets dan teleurstelling zal dan haar deel zijn.

Reeds menigmalen wezen wij op de voortreffelijkheid van het maïs-brood en op de wenschelijkheid, om het als voedingsmiddel in te voeren en algemeen te maken. Nog onlangs werd door ons herinnerd (No. 582), wat de heer L. A. VAN MEERTEN ten voordeele van dat denkbeeld heeft geschreven; en het is thans in het tijdschrift: *de Economist* van MR. J. L. DE BRUIJN KOPS, waar op dit belangrijk onderwerp op nieuw wordt teruggekomen. Het zal onzen lezers gewis welkom zijn met de meening van *de Economist* bekend te worden, naar de verkorte opgave, die de *Tielsche Courant* daarvan geeft.

Wij wenschen de aandacht van onze graanhandelaars en landbouwers te vestigen op eene zaak, die in ons oog van groot gewigt is. Wij bedoelen de *Maïs* of *Turksche Tarwe*, die in ons land nog weinig bekend is en toch bij de hooge prijzen onzer gewone voedingsmiddelen en na de genomen proeven, wel verdient gekend te worden.

Vroeger bestond tegen den invoer van deze graansoort eene groote hinderpaal in onze wetgeving. Sedert dien tijd is de accijns van *f* 2 tot op 60 cts. per 100 Ned. ponden verminderd en alzoo van het bedrag der tarwe-belasting tot die der rogge gedaald. Mogt nu, ten gevolge der voorgestelde wet, de geheele accijns of rogge-accijns wegvallen, dan werd het voordeel van dit produkt als handelsartikel nog veel grooter.

Op den invoer van maïs*meel* bestaat wel is waar een invoerregt, dat hierdoor niet weggenomen zal worden. Doch gelijk in Engeland de meeste invoer als *graan* plaats heeft, zoo kan ook in ons land de maïs als *graan* vrij van *alle* regten ingevoerd worden en tegen geringe (misschien welhaast vrij van) belasting, binnen 's lands gemalen worden.

Twee groote voorwaarden zijn gesteld om hiertoe te geraken, namelijk, dat de handel maïs *aanbiede* en dat het publiek die *koope*. Bij een artikel, dat reeds in gebruik is, schikt zich dit en de *marktprijs* van zelve naar de behoefte en den voorraad; doch juist de *marktprijs* ontbreekt nog en moet door den aanvoer *geboren* worden.

Vermits niemand in den regel uit zuivere menschenliefde handelt, mag het den koopman, die het produkt niet kent, niet ten kwade geduid worden, dat bij hem in de eerste plaats de vraag geldt: *»Zal er vraag naar maïs zijn?«*

Het *Tijdschrift ter bevordering van Nijveaheid* (Haarlem, 1854) bevat een artikel van den heer Van Meerten, waarin van verschillende proefnemingen verslag wordt gedaan. Het voornaamste daarvan is de uitkomst, dat de maïs een uitmuntend voedsel blijkt te zijn voor menschen van zeer verschillende standen en levensregel. Dit bewijst daarenboven het veelsoortig gebruik, dat in de verschillende Europesche rijken en Amerika daarvan wordt gemaakt, namelijk als brood, koeken, enz. Voorts wordt de maïs geoordeeld zeer geschikt te zijn om gebroken tot voedsel te dienen, slechts gezuiverd van de grofste deelen als bij gerst en gort, en in *grofgebroken* staat, even als gort, vooraf geweekt. In karnemelk gekookt, wordt de maïsgort bijzonder aanbevolen. De proeven in een gesticht van weldadigheid genomen, doen de maïs als een onkostbaar voedsel kennen. En wat de voedingskracht aangaat, zegt de hoogleeraar de Vriese:

»Indien de scheikundige kennis van een product eenig regt geeft om zijne waarde als voedingsmiddel te beoordeelen, dan bevat de ontleding der maïs het stellig bewijs dat het plantenrijk weinig stoffen oplevert, die tot voeding van den mensch meer geschikt zijn. Degenen, die grootendeels van maïs leven zijn ongetwijfeld sterker en geschikter voor den arbeid dan de bewoners der streken, waar gerst, rogge of boekweit het voorname voedsel uitmaken.«

Behalve deze geven de nasporingen van de hoogleeraren Mulder, Van der Boon Mesch en andere wetenschappelijke mannen, ons voldoenden grond om inzonderheid bestuurders van gestichten, weeshuizen, diakoniën, enz., dergelijke proefnemingen aan te bevelen.

Onderscheidene proefnemingen, en het daarvan uitgebragte verslag van den hoogleeraar Van der Boon Mesch (Landbouwk. Congres te Arnhem, 1847) hebben bewezen, dat in vele streken de kultuur van de maïs met goed gevolg hier te lande ondernomen wordt, en bovendien *blad*, *stengel* en *aren* een uitsteekend veevoeder is.

Maar dit is hier bovendien niet de *groote* vraag: behalve dat misschien niet *al* onze gronden voor die kultuur geschikt zouden zijn, kon het bij het bestendig rijzen van de waarde der gronden welligt voordeeliger blijven, om die dure landen tot verkrijging van duurder produkten te bezigen en de lagere voedselsoorten meer en meer van buiten 's lands in te voeren. Maar daarom juist is het in zwang komen van de maïs als *volksvoedsel*, geenszins afhankelijk van den uitslag der inlandsche kultuur.

Wat wordt meer algemeen gebruikt dan rijst, koffij, thee — en wie zal nogtans beproeven om die artikelen, die ons uit warmer klimaten toegevoerd worden, zelf aan te bouwen? — De arbeider, wien het tarwebrood te duur is, hij drinkt koffij; het vleesch van het door hem verzorgde vee is voor hem verboden kost, maar de thee, door den Chineschen arbeider verzameld, de rijst, door Javaansche handen geplant, daar kan hij nog aandenken; hij verzadigt zich daaraan, en als hij er op uit is, om zich goedkoop en warm te kleeden, dan vraagt hij naar .... katoen!

Neen, het zaaijen en nuttigen behoeft niet digt bij elkander te gebeuren! Dit is ten onzent reeds lang bewezen. Men schrikke dus niet als voor eene ongehoorde nieuwigheid, wanneer men hoort spreken van spek uit N. Amerika, rundvleesch uit Z. Amerika, schapenvleesch uit Australië — of van die vreemde *Turksche Tarwe*. Men lette slechts op 't geen dagelijks gebeurt. Vreest men het vooroordeel tegen het gebruiken, men trachtte niet dat vooroordeel bij voorbaat reeds te verspreiden. Ons volk heeft nog geene gelegenheid gehad om vóór- of tegeningenomenheid tegen de maïs aan den dag te leggen, om de eenvoudige reden, dat deze nog nimmer is aangeboden! — Die voorbarige vrees zou eenigen grond kunnen hebben, indien het maïsbrood er onsmakelijk uitzag; doch het tegendeel is waar. Er is een tijd geweest, dat in Engeland een bedelaar, die van honger schier verging, een aangeboden stuk *roggebrood* wegsmeet met den uitroep: *»it is for dogs«* (dat is kost voor honden,) zóó sterk was het vóóroordeel tegen het zwarte roggebrood. Wie nu het schoone, goudgele, geurige banketachtige maïsbrood ziet, zal moeten erkennen dat in dien zin voor geen vooroordeel te vreezen is.

In het voorjaar van 1854 is door een bekwaam bakker te 's Gravenhage eene proeve genomen van twee verschillende bereidingen; namelijk eene van onvermengde maïs, de andere vermengd met tarwemeel. Beide brooden werden zeer smakelijk bevonden: het laatste vooral. Het eerste was zwaar en brokkelend, doch had eene schoone lichtgele kleur en aangename geur. De buitengewone zwaarte wordt toegeschreven aan gebrek aan kleefstof in het meel, waardoor het een minder zamenhangend geheel vormt dan de tarwe. Dit bezwaar (dat nogtans de 24.000,000 inwoners der Vereenigde Staten niet weêrhoudt om het dagelijks te gebruiken) wordt op verschillende wijzen verholpen: behalve door vermenging met tarwe of rogge, door inkneeding van eiwit of andere onschadelijke kleefstoffen, of door het gebruik van andere middelen tot gisting, als b. v. *koolzure soda*, die in Engeland alom wordt aanbevolen en in N.-Amerika vrij algemeen in gebruik is.

Uit de opgaven blijkt dat de Vereenigde Staten 's jaarlijks 200 millioen mud maïs opleveren tegen 45 millioen mud tarwe:

In Frankrijk is men mede op den invoer van maïs bedacht. de zuidelijke bevolking aldaar verbruikt thans 's jaarlijks 9 à 10 millioen mud eigen product.

De Amerikaansche maïs kost aan de plaats der productie slechts *f* 3,50 à *f* 4,50 per mud.

Plaatsgebrek verbiedt ons verder uit te wijden over eene zaak van algemeen belang. Wij gelooven, dat het gezegde voldoende is om de aandacht er op te vestigen. Vooral den graanhandelaar verwijzen wij naar het aangehaalde artikel in het tijdschrift der Maatschappij van Nijverheid, 1854, waarin hij grondig aangetoond en bewezen bevindt, dat de maïs, als een aangenaam, gezond en goedkoop voedsel zich zeer aanbeveelt, en er alle grond is om te gelooven, dat het bij een' invoer op de markt in Nederland, groote kans op aftrek zou hebben.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Wij hebben reeds gemeld, dat de Russische plenipotentiarissen niet vóór den 16 of 17 ja welligt niet voor den 18 hunne instructien zullen ontvangen. Eene nieuwe depêche uit Weenen heeft dit nader bevestigd, onder bijvoeging, dat de zittingen der conferentie gestaakt zullen worden tot de na aankomst dier instructien.

Zonder dat men eigenlijk weet waarom, zonder dat men geldige redenen heeft begint de hoop op vrede te verzwakken.

De overtuiging, dat de onderhandelingen vruchteloos zullen zijn, dat de oorlog met verdubbelde kracht zal worden voortgezet begint al meer en meer veld te winnen. Wij constateren dit enkel zonder tot de oorzaak op te klimmen. De ijver, waarmede aan beide zijden de voorbereidselen tot aanval en verdediging worden voortgezet, draagt er, welligt, toe bij om het publiek aan eene vredelievende oplossing te doen wanhopen.

Meer dan ooit spreekt men thans van het vertrek des Keizers naar de Krim. Maar wanneer zal dit vertrek plaats hebben? Bij zijne terugkomst van Londen, gelijk sommige verzekeren?

De Keizer zou dan den 1 Mei niet tegenwoordig zijn bij de opening der tentoonstelling? Dadelijk na die opening? Maar wanneer zal Koningin Victoria dan een bezoek brengen bij Napoleon III. Gelijk men ziet, bestaat ten aanzien van de reis naar het Oosten twijfel en onzekerheid, althans wat de dagteekening daarvan betreft.

De *Times* deelt eene depêche uit Weenen mede, onder dagteekening van Vrijdag avond, waarin gesproken wordt van oneenigheid ter zake van het derde punt van waarborg, welke niet alleen tusschen de plenipotentiarissen der Westersche mogendheden en die van Rusland, maar tusschen Oostenrijk aan de eene en Frankrijk en Engeland aan de andere zijde zou ontstaan zijn. Zonder in eenige bijzonderheden te treden omtrent den aard dier oneenigheid, geeft de *Times* duidelijk te verstaan, dat Oostenrijk niet geneigd schijnt, zijne adhaesie te schenken aan al de eischen der Westersche mogendheden omtrent deze quaestie. Dit blad kent zelfs eene soort van officieel karakter toe aan een uitstapje, dat lord John Russell en de heer Drouijn de L'huys, gebruik makende van de schorsing der conferentien, naar Sommering doen. Deze beide staatsmannen zouden, Weenen gedurende een paar dagen verlatende, aan Oostenrijk willen te kennen geven, dat het openhartig en spoedig te kiezen heeft tusschen de verwerping of aanneming der voorstellen, welke Groot-Brittanie en Frankrijk ter zake van het derde punt gedaan hebben.

Wij willen ons niet aansprakelijk stellen voor de juistheid dezer verschillende beweringen van den correspondent van de *Times*; wij hechten vooral weinig geloof aan de staatkundige beteekenis van het reisje naar Sommering.

De oneenigheid tusschen Oostenrijk en de Westersche mogendheden, ten aanzien van het middel, dat bij het derde punt wordt voorgesteld, de beperking der Russische magt in de Zwarte Zee; die oneenigheid — zeggen wij — is niet zoo onwaarschijnlijk om haar geheel stilzwijgend te moeten voorbijgaan. Wij maken er melding van; doch laten de verantwoordelijkheid daarvan op het Engelsche blad nederkomen.

Hetzelfde blad beklaagt zich zeer over de vertraging, welke het bombardement van Sebastopol ondervindt, en drukt de hoop uit, dat de generaals in geenerlei opzigt de stad en de openbare gedenkteekenen zullen sparen, die volstrekt geen kunstwaarde bezitten. Volgens dit blad zou het vernielen van Sebastopol te beschouwen zijn als eene dienst der menschheid bewezen.

Gisteren zijn de Keizer en Keizerin der Franschen naar Engeland vertrokken. Onze lezers vinden onder de Engelsche post eenige bijzonderheden omtrent de toebereidselen tot ontvangst van HH. MM.

Het Fransche Wetgevend Ligchaam is eergister gesloten.

Te Londen is de algemeene aandacht gevestigd op de leening, welke door den kanselier der schatkist officieel aangekondigd is. Het cijfer dier leening is echter nog niet juist op te geven.

Uit Turin wordt gemeld, dat Koning Victor Emmanuel zich Zaturdag naar Alexandrie zou hebben begeven, om de vlaggen te overreiken aan de troepen, welke bestemd zijn, om deel uit te maken van de expeditie naar het Oosten.

Heden zou de inscheping dier troepen plaats hebben.

Eene depêche uit Madrid van den 15 dezer meldt, dat aldaar op dien dag de orde weder volmaakt hersteld was.

Eergister heeft Espartero een revue gehouden over de nationale garde en de troepen van het garnizoen.

ENGELSCHE POST.

De *Neptunus* van 120 paardenkracht, onder bevel van den vice-admiraal Cochrane en 12 oorlogschepen hebben te Douvres het anker uitgeworpen, teneinde daar den Keizer der Franschen te wachten. Men denkt, dat Prins Albert HH. MM. aan boord van de *Black Lagle* of van de *Vivid* zal tegemoet gaan. Bij hunne aankomst te Douvres, zullen zich eenige salutschoten doen hooren.

Het station van den spoorweg, waar het publiek met billetten zal worden toegelaten, wordt smaakvol gedecoreerd.

Te Windsor worden de toebereidselen op eene groote schaal voortgezet.

De slaapkamer van den Keizer zal prachtig gemeubileerd worden met groen satijn en goud. Het paradebed is zeer kostbaar en heeft gordijnen van fluweel, terwijl de sprei van groen satijn is, waarop de wapenen van het vereenigd Koningrijk in goud en relief geborduurd zijn.

De slaapkamer der Keizerin, aan de eerste grenzende, is keurig gedecoreerd met groen satijn. De meubels zijn groen en goudkleurig, het toilet is bedekt met een kleed van hemelsblaauw geborduurd met zijden kanten. De spiegel is ovaal en bevat rondom guipures.

De zaal van Waterloo, waarin de portretten ten voeten uit van Keizer Alexander, Pius VII, den Prins von Schwartzenberg en den hertog van Wellington geplaatst zijn, wordt op bevel der Koningin galerij van schilderijen genoemd.

Sir J. Paxton is door Prins Albert belast met het nemen der noodige beschikkingen tot ontvangst van HH. MM. in het kristallen paleis.

De bewoners van Windsor hebben voor eene som van 500 pd. st. ingeschreven voor de ontvangst des Keizers.

In Londen wordt ijverig gearbeid aan de decoratie van Guild-Hall. Daar zal een troon opgerigt worden van purper en goud. Op den troon zal het naamcijfer N. prijken omgeven van lauwrieren. Op dien troon zittende zullen de Keizer en de Keizerin het adres van den lord-maire ontvangen.

Rondom zijn stoelen aangewezen voor de dames. In het voorhof wordt eene schitterende tent opgerigt omgeven met rood en wit. Ook is eene zaal aangewezen voor het gebruiken van ververschingen.

De maire en de municipaliteit van Southampton hebben zich bij den ambassadeur van Frankrijk begeven, ten einde hem uit te noodigen den Keizer te verzoeken, hunne haven te kiezen als inscheeps-plaats naar Frankrijk.

FRANSCHE POST.

Naar men wil, zou de heer Carlier naar de hoofdstad van Engeland vertrekken, met eene bijzondere geheime zending der regering.

— Men spreekt van zekere spanning onder de te Londen uitgeweken Franschen ter gelegenheid van de reis des Keizers; van een zeer hevig adres, dat in omloop is en zelfs van een banket, dat aan Barbes zou worden aangeboden, denzelfden dag, dat Londen aan den Keizer een adres zal doen overhandigen.

— Over het algemeen zijn de berigten hier zeer oorlogzuchtig. De generaal Regnault Saint-Jean d'Angely, die het opperbevel over de Keizerlijke garde voert, zou gisteren reeds naar Konstantinopel of naar de Krim vertrokken zijn.

Men leest in den *Echo du Nord*: »Eene treffende plegtigheid had in het hôtel der invaliden plaats. Een zouave was, na in de Krim zijne twee armen en beenen verloren te hebben, teruggekeerd met het Legioen van Eer, het brevet van onder-officier en een diploma tot toelating in het hôtel der invaliden.

»Eene jonge en schoone vrouw had hem vóór den oorlog hare hand beloofd: zij hield woord, en hunne echtvereeniging werd in de kerk van het hotel gevierd. De Keizerin gaf het bruidsgeschenk en eene van hare staatsdames fungeerde als getuige van de bruid. Een groot aantal officieren woonden deze plegtigheid bij. De maarschalk Jerôme heeft zich daarop door een adjudant doen vertegenwoordigen.

SPAANSCHE POST.

Wij laten hier volgen een verslag der Cortes van 10 April.

De zitting wordt ten 2 ure geopend.

Zaturdag, op het oogenblik toen wij het paleis der Cortes verlieten, denkende, dat de discusie tot des avonds zou worden voortgezet, werd de zitting plotseling gesloten.

Heden is het paleis door talrijke groepen omgeven. Evenwel is de houding over het algemeen kalm, en bewijst zij, dat sommige lieden eene beweging trachten gaande te houden, welke, in weêrwil hunner pogingen slechts voorgewend schijnt.

De openbare tribunes zijn vol en de gedeputeerden bijna allen aanwezig.

De heer Jose Olozago. Ik geloof de algemeene bewering niet te zullen vermeerderen door te zeggen dat Madrid nog in spanning verkeert. Ik wilde weten of de heer voorzitter de noodige maatregelen genomen heeft, om te beletten, dat er zich aan de deur van de Cortes groepen vormen.

De Voorzitter. Alle maatregelen zijn genomen, opdat wij met volkomen onafhankelijkheid kunnen beraadslagen.

De heer O'Donnell. Dat het mij veroorloofd zij, de Kamer en het publiek gerust te stellen omtrent de voorgewende spanning van Madrid. De orde loopt in geenerlei opzigt gevaar en zoo er al eenige kwaadgezinden zijn, die vijandelijke demonstratien wilden doen, dan zou de straf hun met de snelheid des bliksems volgen (zeer goed!).

Aan de orde is het gemotiveerd voorstel van den heer Navarro Zamorano betrekkelijk de nationale militie.

De heer Bertemató ziet in het door de regering aangeboden ontwerp een aanval op te regten der burgers. De soldaat is burger, en als zoodanig kan men voor hem geen verschillenden toestand scheppen, als burger en als soldaat (veel geweld).

De heer de la Pena. Ofschoon de quaestie zeer belangrijk is, kan men zeggen, dat zij slechts een voorwendsel is. De quaestie van het hoofdbeginsel zou spoedig uitgemaakt zijn indien men wat bedaarder was. Het is op dit oogenblik van belang te achten, geen votum van censuur tegen het ministerie uit te lokken en dit is, blijkbaar, de strekking van het gemotiveerd voorstel, waarover thans beraadslaagd wordt.

De heer Garcia Ruiz. Even als de voorgaande spreker geloof ik, werkelijk, dat de quaestie eene ministeriële is; maar ik ben niet geneigd, haar op dezelfde wijze op te lossen als hij doet. De hertog der overwinning wordt door mij altijd als generaal bewonderd; maar er is veel toe noodig eer ik hem even zoo zeer acht als staatsman (Geweld). Evenwel, hij kan nog van den ingeslagen weg terugkeeren; hij zou het algemeen vertrouwen herwinnen zoo hij zich van vrijgevige ministers omgaf.

De heer Lujan (levendig). Ik protesteer met kracht tegen dit laatste woord. Met welk regt brengt de heer Garcia Ruiz mijn liberalisme in quaestie? Ik spreek niet omtrent mij alléén; ik zou mijnen ambtgenooten onregt doen indien ik mij verpligt rekende hun te verdedigen. Kan de heer Garcia Ruiz zijn leven bij het mijne vergelijken? Is zijn vader gelijk mijn vader voor de vrijheid gestorven. Zijn broeder, heeft die gelijk de mijne zijn leven te Navarre gelaten? Werd hij gelijk ik ter dood veroordeeld? Heeft hij, even als ik, een belangrijk fortuin verloren voor de zaak, welke ik altijd verdedigde. Waar was de heer Garcia Ruiz, toen ik al die opofferingen volbragt.

Naardien ik spreek van ministers, die, zoo als men gelieft te zeggen, de afkeuring van de openbare meening op zich getrokken hebben, zal ik den heer Sagasti vragen, wat hij gister wilde toen hij uitriep, dat hij ondersteunen en onderteekenen zou een votum van afkeuring tegen zekere ministers? Behoor ik daaronder, Mijnheer Sagasti? In dit geval, spreek openhartig, ik ben gereed mij te verdedigen en alle verwijten te verwerpen. Ik buig mij voor de Cortes; maar ik erken geen nieuwe camarillas, waarin men thans ministers poogt te fabriceren.

Ik heb niets te zeggen omtrent de quaestie, waarover thans beraadslaagd wordt, behalve dat ik niet begrijp dat men een zoo duidelijk beginsel bespreekt als dat, waarvan de wet de uitdrukking bevat.

De heer Garcia Ruiz antwoordt, dat zijne bedoeling niet was om den persoon des heeren Lujan in de discussie te betrekken, en dat hij alleen de algemeene staatkunde van het ministerie heeft aangetast.

De heer Sagasti. Gelooft de heer Lujan, dat ik tot de camarillas behoor, waarvan hij zoo even gesproken heeft? (De heer Lujan geeft een teeken van ontkenning).

In dat geval zou uwe uitdrukking zinledig zijn van den oogenblik af, dat zij mij moest gelden. (geweld). Wat mijne woorden van den vorigen dag betreft: zij zijn op zich zelve zeer duidelijk, en ik herhaal en houd vol, dat ik onderteekenen en vrijwillig ondersteunen zal een votum van afkeuring tegen zekere ministers, daaronder begrepen de heer Lujan.

De Voorzitter. Is de kamer van meening om de discussie te sluiten omtrent het amendement van den heer Navarro Zamorano?

Verscheidene stemmen. Ja! ja!

Dit amendement wordt bij hoofdelijke stemming met 148 tegen 61 stemmen verworpen.

De Voorzitter. Alvorens tot het voorstel zelf over te gaan, moet ik de Kamer overleggen een voorstel mij overhandigd door de heeren Ribero, Gil Sanz, Guminde enz. Deze heeren verzoeken, dat de Kamer in antwoord op de lasteringen, waaraan de nationale garde sedert eenigen tijd bloot stond, onmiddellijk een votum van dankbetuiging uitbrenge voor hare vaderlandsliefde en haren ijver om de vrijheid te verdedigen.

Van alle kanten. Ja, ja.

De heer Gil Sanz verzoekt de Kamer dringend dit voorstel aan te nemen, mogt het dan ook al door het ministerie bestreden worden.

De heer Santa Cruz, minister van binnenlandsche zaken. Waarom zouden wij het bestrijden, mijnheer? Integendeel, wij danken u voor de aanbieding. (gelach). Het ministerie hecht daaraan zijne volkomen goedkeuring.

Het voorstel wordt, bij hoofdelijke omvrage, met algem. (212) stemmen aangenomen. (veel beweging.)

De hertog der overwinning, die op dit oogenblik binnen getreden, begeeft zich onmiddellijk naar het bureau om zijne stem bij die zijner ambtgenooten te voegen.

De heeren Nocedal, Castro en drie of vier andere afgevaardigden van de gematigde partij hadden de zaal verlaten om geen deel te nemen aan de stemming.

De voorzitter. De discussie over het wetsontwerp wordt hervat:

De heer Arriaga, biedt een amendement aan volgens hetwelk de militairen onder alle omstandigheden over staatkundige aangelegenheden zouden mogen beraadslagen, uitgezonderd in het geval, dat zij van wapenen voorzien zijn.

De heer Arriaga spreekt eene breedvoerige redevoering uit, ter ondersteuning van zijn amendement, waarnaar echter niet geluisterd wordt.

De kamer geeft weinig acht op de overwegingen, welke zij reeds gehoord heeft.

Het is half zeven ure en de zitting duurt nog voort.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

Zitting van Maandag, 16 April.

In deze zitting is ingekomen een brief van mevrouw de wed. de Sitter, geboren van Limburg Stirum, die daarbij mededeeling doet van het overlijden van haren echtgenoot, lid der Kamer. — Aangenomen voor kennisgeving.

De Voorzitter deelt mede dat door de afdeelingen tot voorzitters en onder-voorzitters benoemd zijn de heeren: 1ste afd., van Nispen van Pannerden en van Eijsinga; 2de Borski en Martens van Sevenhoven; 3de van Beeck van Vollenhoven en van Rijckevorsel; en 4de van Swinderen en van Aylva van Pallandt.

De Voorzitter deelt eene opgave mede van de rapporteurs in de afdeelingen over verschillende wets-ontwerpen benoemd.

De Voorzitter geeft kennis, dat de commissien van rapporteurs gereed zijn met hare verslagen over de volgende wets-ontwerpen, als 1o. tot regeling van de koperen pasmunt in Nederl. Indie; 2o. tot nadere aanwijzing der middelen tot regeling van het muntwezen in Nederl. Indie; 3o. tot afschaffing van de regten op den uitvoer van gemunt en ongemunt goud en zilver in Nederl. Indie; 4o. tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1852; 5o. idem over 1853; 6o. tot verklaring van algemeen nut van de voltooijing van den aangelegd wordenden grindweg van Willemstad naar Steenbergen en van daar tot den grooten weg onder Halsteren (provincie Noord-brabant); 7o. tot onteigening van perceelen tot het maken eener wisselplaats voor schepen in de Vecht, onder Laauwerecht gemeente Utrecht; 8o. tot opheffing van het fonds voor de bevestiging en wapening van het zuidelijk frontier; 9o. tot regeling van het fonds der bakengelden; 10o. tot afstand van 's Rijks gebouwen aan de gemeente Leeuwarden; en 11o. tot het verleenen van naturalisatien.

Op voorstel van den Voorzitter wordt besloten over die ontwerpen te beraadslagen, op aanstaanden Woensdag des morgens ten 11 ure.

Daarna wordt de vergadering gescheiden.

's Gravenhage, 16 April.

Bij besluit van 24 Maart 1855, no. 70 is bewilliging verleend in eene wijziging van de statuten der *Assurantie-Vennootschap tegen Brandschade*, gevestigd te Amsterdam.

Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der registratie en domeinen te Gorinchem, den heer mr. G. B. Visscher, thans in diezelfde betrekking te Almelo.

* Z. M. de Koning heeft zich heden ochtend ten 5 ure, met eenen bijzonderen spoortrein uit deze Residentie naar het Loo begeven, van waar Z. M. aanstaanden Maandag alhier terug verwacht wordt.

* Het bevestigt zich, dat Z. M. de Koning, vergezeld van Z. K. H. Prins Hendrik, zich in den loop der volgende maand, naar het groot-hertogdom Luxemburg zal begeven.

* Men verzekert, dat Z. M. in den loop van dezen zomer andermaal een bezoek aan de hoofdstad zal brengen. Laatstelijk kon dat bezoek slechts van korten duur zijn, doch Z. M. moet, zoo wij wel onderrigt zijn, vóór HD. vertrek uit Amsterdam, te kennen hebben gegeven, dat HD. die stad nog dit jaar nader bezoeken zal.

Z. M. de Koning heeft eenige exemplaren aangekocht van het dichtstuk *God redt!* een voorval uit den jongsten watersnood, door Mej. Estella Herzveld, dat ten behoeve der noodlijdenden door de overstroomingen alhier is uitgegeven.

* H. M. de Koningin heeft eergisteren avond de voorstelling in den Kon. Franschen Schouwburg met Hare tegenwoordigheid vereerd.

* Gister is bij de openbare Godsdienstoefeningen in de Herv. kerken aan de leden dier gemeente mededeeling gedaan, dat de geopende geldleening tot opbouw en vertimmering van de Willemskerk, ten bedrage van ƒ 75,000. is volteekend.

* Eergisteren viel den WelEerw. Zeergel. Heer Ds. Huijdecoper het voorregt ten deel, zijne 25jarige huwelijksvereeniging in den kring zijner betrekkingen te mogen vieren. Gevoelig en treffend was voor het vierend echtpaar de belangstelling, die het van alle standen der maatschappij mogt ondervinden: ouden en jongen droegen tot opluistering van dit feest bij. Gister werd door Z. WelEerw. met zijne betrekkingen dit feest in de Nieuwe Kerk godsdienstig herdacht, bij welke gelegenheid door Zijn WelEerw. tot tekst gekozen werden de woorden uit Joh. XIV vers 19*b*, de laatste woorden « Ik leef en gij zult leven. » Die tekst werd door Zijn WelEerw. met kracht en ernst ontwikkeld, en vooral op zijne vijf-en-twintigjarige echtverbindtenis in toepassing gebragt. Hij dankte ook in zijn nagebed voor den rustenden leeraar dezer gemeente, den WelEerw. heer J. J. Dermout, die juist heden voor 50 jaren van dezen kansel als herder en leeraar optrad, en die, hoewel naar ligchaam zwak, naar geest sterk en voortdurend werkzaam was voor de gemeente. Buitengewoon talrijk was de opkomst der gemeente, om deel te nemen aan de viering van het feest van den algemeen geachten leeraar.

* Op den 12 dezer werd, ter vervulling der bestaande vacature, door de Remonstrantsch-Gereformeerde gemeente te Zevenhuizen en Bleiswijk, beroepen de Eerw. heer W. H. Hattinga Raven, alhier, proponent bij de Broederschap.

Krachtens besluit van de algemeene synodale commissie der Nederlandsche Hervormde Kerk zal op Maandag den 16 dezer en volgende dagen te 's Hage eene zamenkomst gehouden worden van de medewerkers aan de nieuwe overzetting van de Schriften des Nieuwen Testament, die meer bijzonder, elk voor zijn gedeelte, met het werk der vertaling zijn belast, en den algemeenen adviseur, den hoogleeraar Dr. van Hengel. Benevens hem zijn hiertoe van wege de voornoemde commissien in hunne opgegeven betrekking opgeroepen de heeren Drs. Harting, Niermeyer, Spijker en Hoofstede de Groot, van wie de tweede, helaas! voor twee dagen door den dood aan die schoone taak is ontrukt. Vermoedelijk zal de hoorleeraar Dr. Scholten, althans voor een deel, de opene plaats vervullen. De vergadering heeft ten doel de geleerden in de gelegenheid te stellen om de onderscheidene door hen bearbeide hoofdstukken, tot welker bewerking als proef van vertaling in overleg, elk met zijne adviseurs of coadjutoren zij zijn uitgenoodigd, na gehouden briefwisseling over het geleverde, door persoonlijke onderhandeling tot de meest mogelijke eenparigheid te brengen, opdat deze, alzoo onderling vergeleken en naar elkander gewijzigde proeven als leiddraad bij hunnen overigen arbeid gevolgd worden. (*Kerk Ct.*)

* Eergisteren is door de heeren P. H. Noordendorp en S. J. van den Bergh aan den minister van Binnenlandsche Zaken de som van ƒ 352,20 ter hand gesteld zijnde de opbrengst der door den heer Legel ten behoeve van de noodlijdenden door de overstrooming verkochte oesters. In weerwil van dit betrekkelijk aanzienlijk bedrag werd echter het doel des heeren Legel niet ten volle bereikt, die de hoop had gevoed, dat het door hem bepaalde getal van 20,000 zou zijn opgeruimd. Tegen de som van ƒ3 zijn er 8825 en tegen die van ƒ2 4725 verkocht, hetgeen te zamen ƒ359.25 bedraagt, waarvan ƒ7.05 wegens advertentiekosten zijn afgetrokken. Eere aan den heer Legel, die op zulk eene onbekrompen en waarlijk eenige wijze het lot zijner lijdende natuurgenooten heeft willen verzachten, die zeker hem in hunne gedachte, zullen danken, waar de namen van edelmoedige gevers genoemd worden.

* De inspecteur van de geneeskundige dienst der landmagt heeft de civile veeartsen, Nederlanders van geboorte, die genegen zijn om de betrekking van paardenarts der 3de klasse bij de armée hier te lande te vervullen, verwittigd, dat zij zich bij verzoekschrift, op zegel geschreven en postvrij in te zenden, vóór den 10den Mei a. s., aan hem inspecteur kunnen aanmelden, bij welk verzoekschrift onderscheidene bewijzen moeten worden overgelegd, die vermeld zijn in de *Staats-Courant* van 15 en 16 April, no. 90.

* Bij de commissie tot inzameling van liefdegiften ten behoeve van de nagelaten betrekkingen van de met de Scheveningsche pink *de Jonge Cornelia* verongelukte zeven visscherlieden zijn met den meesten dank, de navolgende giften van de leden van het Koninklijk Huis ingekomen, als van H. M. de Koningen ƒ100; van HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik, ƒ55; van Z. K. H. prins Frederik, ƒ100 en van H. K. H. prinses Frederik ƒ50.

De commissie uit het provinciaal geregtshof in Zuid-Holland, zamengesteld uit de raadsheeren mr. P. J. de Fremery, en J. H. van der Sanden, benevens den heer procureur-generaal bij gemeld geregtshof, tot het afnemen van het examen ingevolge art. 11 der wet van den 9 Julij 1842, op het notarisambt, zal daartoe eene zitting houden op Donderdag den 24 Mei 1855, in eene der lokalen van bovengenoemd geregtshof. Zij herinnert tevens de adspiranten, dat zij tot het doen van dat examen, alle de daartoe vereischt wordende stukken vooraf franco moeten toezenden aan den heer griffier van gemeld provinciaal geregtshof.

* Sedert geruimen tijd is in verschillende tijdschriften, dagbladen en brochures de aandacht gevestigd op de maïs (Turksche tarwe), als op eene zeer voedzame en welsmakende graansoort. Tot dusver was het gebruik daarvan hier te lande weinig algemeen geworden, en daarom is het ons aangenaam, thans te kunnen melden, dat een der voornaamste graanhandelaren hier ter stede eene aanmerkelijke hoeveelheid van dit graan op eenen hier bestaanden korenmolen heeft doen malen en verkrijgbaar gesteld bij C. de Chatenier, Zuidwal, en bij A. van der Laaken, Oude Molstraat, hoek van de Nobelstraat, welke winkeliers in staat zijn gesteld, aan de koopers het veelvuldig gebruik dezer meelsoort aan te wijzen. Het is te wenschen, dat vooral de nijvere handwerksman de proef neme met dit overheerlijk product, en zich van de voortreffelijke

eigenschappen daarvan overtuige, opdat dit gezonde en goedkoope voedingsmiddel weldra meer algemeen worde.

De *Indiër* plaatst als ingezonden stuk een afgeluisterd gesprek, volgens 't welk de raad van Indie P. Meijer over zou komen, om de portefeuille van Kolonien op zich te nemen; de Minister Pahud zou Mr. Duymaer van Twist als gouv.-generaal vervangen; gen. de Steurs luit.-gouv.-gen., van Swieten, kommandant van het O. I. leger, v. d. Hart, gouverneur van Sumatra, de Brauw, inspecteur der infanterie worden, enz.
Echter ook van andere zijde worden deze wijzigingen in ons Indisch bestuur aangekondigd.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is ontvangen, van iemand, die door toevallige omstandigheden verhinderd is geweest, bij te dragen in de algemeene collecte, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, onder het postmerk *Bergen op Zoom*, dd. 11 April 1855, twee coupons, ieder ad ƒ 1.23¾, te zamen bedragende ƒ 2.47.

Naar men verneemt, zijn tot leden der Koninklijke Akademie van beeldende kunsten benoemd: Z. K. H. de prins van Oranje, en voorts de HH: Mr. C. H. B. Boot, te Amsterdam; F. L. Benouville, Parijs; Richard Burnier, Dusseldorp; R. L. Eastlake, Londen; Paul Tétar van Elven 's Gravenhage; Dr. E. Förster, Munchen; Karl Girardet, Parijs; W. R. Jordan, Dusseldorp. W. von Kaulbach, Munchen; E. Landseer, Londen; Mr. J. Luden Azn., Amsterdam; C. L. Muller, Parijs; P. C. J. B. baron Marochettie, Londen; H. E. Reintjens, Amsterdam; D. Roberts Londen, Louis Robbe, Brussel; Mw. H. J. M. Rochussen geb. Scharf, Amsterdam; A. C. A. Schöntedt, 's Gravenhage; C. Staufield, Londen; Dr. J. ten Sijthoff, Amsterdam; A. Tidemard, Dusseldorp; J. A. H. Tielkemeijer, Amsterdam; J. B. Tom, 's Gravenhage; M. L. B. Vautier, Dusseldorp; C. A. Wauters, Brussel; R. van de Weerd, Amsterdam; J. Walraven, idem en F. Winterhaller, Parijs.

Naar men verneemt, zal heden, te Rotterdam in de Zalmhaven, van de werf van de heeren gebr. Visser, te water worden gelaten, het aldaar den 29 Oct. 1853 opgezette barkschip *Burgemeester Hoffmann*, groot 400 lasten, gebouwd voor rekening van den heer H. van Rijckevorsel te Rotterdam, bestemd voor de groote vaart, zullende gevoerd worden door kapt. N. A. Dijkama. Tevens verneemt men, dat vele invitatien zijn uitgegaan om dit feestelijk te vieren, en gelukkig mag het denkbeeld heeten, het waardig hoofd dezer gemeente, door elk geëerd en bemind, hierdoor eene waardige hulde te brengen.

Heden zal te Coppello a/d IJssel te water worden gelaten, het aldaar op de werf van de heeren W. C. Hoogendijk en Co. nieuw gebouwde barkschip *Kemangler*, groot 280 lasten, gebouwd voor rekening der reederij van de heeren F. S. Sparnaay en Zn. te Rotterdam, zullende gevoerd worden door kapt. H. H. Smit.

Eergisteren is van de werf van de heeren Gebr. Pot, aan den Elshout, met goed gevolg te water gelaten het barkschip *S. van Heel*, groot ongeveer 400 lasten, bestemd voor de groote vaart, voor rekening eener reederij, onder directie van den heer J. van Delft Cz. te Overschie, zullende gevoerd worden door kapt. A. H. van der Waal.

Te Amsterdam overleed dezer dagen de heer Joseph Olivier Josset, doctor in de letteren. Hij was een man met schitterende talenten toegerust, doorgedrongen in de diepste verborgenheden der wetenschappen en godsdienstbegrippen van tijdgenoot en oudheid, moedig verdediger van licht en waarheid, bescheiden beoordeelaar van zwakheid en dwaling.

De Aken-Maastrichtsche spoorweg heeft gedurende de maand Februarij opgebragt aan reizigers ƒ 2,738.23; aan goederen ƒ 3,636.61½; aan verkochte steenkolen ƒ 6.799.49. Totaal ƒ 13,174.33½; bedrag der vorige opgaven ƒ 12,095.38½. Totaal-generaal ƒ 25,269.72.

Volgens de punten van beschrijving der 11de algemeene vergadering van het Nederl. onderwijzers-genootschap zal de vergadering den 17den en 18en Aug. e. k. te Middelburg gehouden en ten 10 ure met eene aanspraak van den voorzitter, prof. Hofstede de Groot, geopend worden. Tot de verschillende werkzaamheden der vergadering zullen, o. a., behooren het rapport over eene prijsverhandeling over de opvoeding van meisjes, enz.; het verslag over de spaar-inrigting des genootschaps; de benoeming eener gewestelijke vereeniging voor 3 jaren (waarvoor de Gew. Vereen. Groningen dringend verzoekt niet in aanmerking te komen); de bepaling der plaats voor de volgende vergadering (waartoe worden voorgedragen Dordrecht, Kampen en Leeuwarden). Onder de ingekomen voorstellen komen er voor van administrativen, finantiëlen en paedagogischen aard. Met deze vergadering zal verbonden worden eene tentoonstelling van nuttige en niet algemeen bekende hulpmiddelen voor het onderwijs. De bijeenkomst zal met een vriendschappelijken maaltijd besloten worden.

In de zomer vergadering der Provinciale Commissie van Onderwijs in Friesland, zijn geëxamineerd: 3 Onderwijzers voor den tweeden, 6 voor den derden, en 18 voor den vierden rang, 3 Schoolhouderessen, 1 Huis-Onderwijzer, 1 Onderwijzer in de Engelsche en 1 in de Engelsche en Fransche talen, die allen zijn toegelaten. Drie adspiranten, waarvan 1 zich had aangemeld voor den tweeden rang, en 2 voor de Fransche taal, werden niet tot het examen toegelaten, op grond, dat zij, òf niet in de provincie waren wonende, òf nog geen vol jaar daarin hunne woonplaats hadden gevestigd.

De gezamenlijke hier en op Texel woonachtige vaste en buitengewone zee-loodsen voor de zeegaten van Texel, hebben dezer dagen aan de Tweede Kamer des Staten-Generaal een adres ingediend, waarin zij verzoeken, dat de leden dier kamer bij de behandeling van een door de Regering in te dienen wets-ontwerp op het loodswezen de belangen der adressanten in het oog willen houden en hun zoodanige voordeelen of belooningen toekennen, als waarop hunne betrekking van zeeloods hen nu en op den ouden dag zou mogen aanspraak doen maken.
(*Weekblad v. d. H.*)

Door onze pers is reeds algemeen berigt gegeven van den dood van den heer J. C. Zimmerman, Nederlandsch consul te New-York. Hij overleed plotseling aan eene longontsteking. De lijkdienst werd in de *St. John's* kerk verrigt, door dr. Berrian. Vele voorname burgers, de meeste consuls en daarenboven de Nederl. en Portug. gezanten ridders J. C. Gevers en L. Tiganiere, woonden de dienst bij. Het lijk werd te Greenwold bijgezet. De heer Zimmerman was door Willem I tot consul benoemd, en vervulde zijne betrekking gedurende 40 jaar met de grootste ijver en naauwgezetheid, waardoor hij zich de algemeene achting verwierf; niet lang geleden was hij tot ridder van den Nederl. Leeuw benoemd.

Volgens een Belgisch dagblad is den 4den dezer eene poging tot moord begaan in het gehucht Houplines, te Ploegstreet, door een kind van 7 jaar op een ander van 2½ jaar. Men zegt, dat de misdaad met de volgende omstandigheden bedreven is: de moeders dezer kinderen, vrouwen van daghuurders en buren, waren voor eenige dagen in twist geraakt. In de afwezigheid der eene vrouw, heeft de andere haar kleindochtertje, onder voorwendsel van te spelen, binnen gelokt. Daarna, een mes en een hamer aan haar eigen zoontje gevende, heeft zij beide kinderen in dezelfde kamer gesloten en is vertrokken. De kleine deugniet heeft zich van het mes en den hamer zoo wel bediend, dat er bijna voor het arme slagtoffer geene hoop meer is van nog het leven te behouden.

Sedert korten tijd wordt een Amerikaansch dagblad, de *Albany Evening Journal*, op papier gedrukt, dat gemaakt is uit het schaafsel van eene Amerikaansche boomsoort, die daar in grooten overvloed voorhanden is. Het papier is goed, slechts wat te zwaar, 't welk evenwel te verhelpen zoude zijn: het is sterker dan het gewone courantenpapier uit lompen, en heeft bovendien in kleur en aanzien de voorkeur boven het gewone papier; men kan er bijna even goed op schrijven als op brievenpapier, en het is zelfs voor fijne kopergravures met goed gevolg gebezigd. Dit papier zal naar het schijnt, weldra in algemeen gebruik komen. Het is de uitvinding van zekeren heer Beardslee; bevat geene vermenging van lompen of andere stof, maar is alleen uit hout gemaakt. De papierpap wordt zeer goedkoop en door middel van een aan den uitvinder alleen bekend proces toebereid. Men kan het in zakken of balen even als boomwol verpakken, en dat tegen prijzen, die het op den duur de lompen geheel van de markt zullen doen verdringen. — Die pap eenmaal toebereid voor de machine kan in iederen papiermolen verwerkt worden.
Wordt dit artikel aangenomen, dan zal in 't vervolg geen nieuwe machinerie benoodigd zijn, veeleer is een groot deel van de thans in gebruik zijnde dan ontbeerlijk en veel van het onaangename, wat bij de papierbereiding uit lompen voorkomt, valt dan weg.
Deze ontdekking, zoo tijdig als belangrijk, zal waarschijnlijk van eene onberekenbare waarde voor de wereld worden. De behoefte aan een òf ander surrogaat voor de tot nu toe in de papierfabrijken gebezigde lompen was eene onvermijdelijke geworden. Reeds overtreft het verbruik ver den voorraad, en men vreesde voor de toekomst de ernstigste ongelegenheden. Heeft de heer Beardslee alzoo het gevorderde surrogaat ontdekt, dan mag hij onder de eersten gerangschikt worden, die van zijne tijdgenooten zich voor de wereld verdienstelijk hebben gemaakt.

Utrecht, 15 April. Nadat van lieverlede de Veenendalers, die hier in de Geertekerk werden verzorgd, die wijkplaats hadden verlaten, voor zooverre hun werk kon verschaft worden, en het getal der aanwezigen dus in de laatste dagen veel was verminderd, zullen thans de laatsten, morgen, Maandag, deze stad verlaten, om naar hunne haardsteden weêr te keeren. Zij zullen gaan met een dankbaar hart voor wat hun hier werd bereid, niet alleen in stoffelijken, maar ook in zedelijken zin, vooral met erkentelijkheid bezield jegens hen, aan wie in 't bijzonder de zorg en het toezigt over die ongelukkigen was toevertrouwd, en die hunne moeijelijke taak met zoo veel liefdevollen ijver vervulden. Helaas, reeds een van hen, die van die erkentelijkheid zoo'n ruim deel had verdiend, werd voor een paar dagen door den dood weggenomen!
(*U. Ct.*)

± **Hardenbergh**, 15 April. Hardenbergh en Heemzer's schoonste landdouw, *de Mars*, geeft helaas, wederom stof tot opwinding der gemoederen van vele ingezetenen alhier. Het punt van veeljarige twist, de oorzaak van herhaalde gewelddenarijen was, naar men vermeende, nu door de tot stand gebragte splitsing opgeheven. Deuren ter afrinking werden aangekocht; ter aanvoer derzelve werd een schipper aangenomen. Voor eenige dagen echter vindt deze des ochtends een plakkaat op zijne deur, waarin men dreigt hem en zijne schuit te doen zinken, indien hij dusdanige vracht zou durven aanbrengen. Een Commissie uit den raad — een wethouder en twee leden — laat omroepen, dat hij, die eene weide in de Mars wil huren, zich binnen zekeren bepaalden tijd moet aangeven. Niet lang daarna vindt elk lid der commissie een plakkaat aan zijne woning, waarin de veiligheid van hun vee, hun persoon, ja hun leven worden bedreigd, bijaldien zij met de begonnen werkzaamheden zullen voortgaan. Het bestuur zal zich echter niet laten afschrikken, maar het regt handhaven en elk teeken van oproer of geweld met kracht onderdrukken en de belhamels ten strengste vervolgen. Men verneemt dan ook met genoegen, dat de politie alhier aanmerkelijk zal worden versterkt.

Assen, 14 April. In de gisteren gehoudene gemeentevergadering is gelezen eene resolutie van den heer commissaris des Konings in dat gewest d.d. 7 dezer, waarin Z. H. Ed. Gestr., in antwoord op een verzoek van burgemeester en wethouders, ter zake van den geconcessioneerden spoorweg, o. a. mededeelt, dat de minister tot het verleenen der bij de concessie bedoelde lijnen niet was overgegaan, dan nadat hem was gebleken, dat de heeren Heemstra c. s. ongenegen waren, om zich tot eene meer uitgebreide concessie te verbinden, waartoe eene andere onderneming zich had aangemeld; maar dat tot geene uitkomst heeft geleid; dat de minister gemeend heeft, dit niet onopgemerkt te moeten laten, ten einde de overtuiging te vestigen, dat voor het oogenblik niet meer kon worden verkregen, en dat vertoogen of aanvragen, welke verdere uitbreiding mogten betreffen, voorshands daarin geene verandering kunnen brengen.
De raad heeft desniettegenstaande gemeend, het door burg. en weth. geconcipiëerde adres te moeten vaststellen, en te doen verzenden, waarbij de raad te kennen geeft, dat hij het zeer betreurt, dat Assen en verre weg het grootste deel van Drenthe van de geconcessioneerde lijnen is uitgesloten, en daarom verzoekt, dat geene definitieve concessie worde verleend, tenzij de lijn over Assen daarin worde opgenomen.

Eerste Huwelijks-afkondiging.

Zondag, 15 April 1855.

Willem Daniel van Gogh, 36 j.; met Magdalena Susanna van Stockum, 27 j. — Adrianus van de Velde, 31 j.; met Cristina Pieternella Wolmershuizer, 26 j. — Pieter de Marez Tak, 49 j.; wedr. van Suzanna Tak, met Johanna Maria Petronella Cornelia Wagenaar, 34 j. — Emile Guillaume Charles Corneilla Storm de Grave, 37 j.; met Johanna Boeije, 30 j. — Hendrik Petrus Nicolaas 't Hooft, 31 j.; met Alida Johanna Petronella Tromp, 40 j. — Wilhelmus van Soen, 46 j.; wedr. van Barendina Aarts, met Maria Wensveen, 37 j, wed. van Jacobus Franciscus Hubertus Lux. — Jhr. Hendrik Abraham Cornelis de la Bassecour Caan, 26 j.; met Jonkvr. Maria Martha Johanna van den Velden, 20 j. — Willem Merhottein, 32 j.; met Katherina Agatha Fortuijn Harreman, 27 j. — Jacobus Adrianus Hendrik Simonis, 30 j.; wedr. van Paulina Josephina Nieuwenhuijsen, met Hendrika Staas, 28 j. — Jacobus Christiaan Pietersen, 26 j.; met Maria Paulina Hage, 28 j. — Adrianus Petrus Hendrikus Wilbers, 37 j.; met Elisabeth Wilhelmina Louisa Keizer, 33 j. — Johannes Marinus Gerardus Holsteijn, 45 j.; met Elzaibet Johanna van Bergen, 46 j. — Arij Freijlink, 29 j.; met Tanna Muijen, 36 j. — Simon Johannes Knaapen, 36 j.; met Elizabeth Sophia van Deelen, 33 j. — Joannes Henricus Wittentrop, 57 j.; met Anna Rutgermen, 35 j. — Gerrit Johannes Stokman, 30 j.; wedr, van Johanna van Doorn, met Antonia Klap, 31 j. — Willem Manseveld, 42 j.; met Maria Anna van Oosterwijk, 39 j. — Huibert de Jong, 28 j.; met Metje van Meerten, 32 j. — Pieter Coppy, 23 j., met Anthonia Elibrecht. 29 j. — Cornelis Koot, 28 j.; met Johanna Apolonia van der Kleij, 26 j. — George Wilhelm Helms, 31 j.; met Jacoba Dijkshoorn, 35 j. — Martinus van den Tempel, 30 j.; met Maria Agatha van Niekerk, 26 j. — Josephus Christianus Wilhelmus Tendijk, 36 j.; met Cornelia Margaretha van Werkhoven, 31 j. — Nathan Spiro, 28 j.; met Femmetje Jacob Wijnberg, 18 j. — Martin Bernardus Osendorp, 27 j.; met Martina de Bruijn, 27 j.

Per Telegraaf.

Londen, 15 April. Volgens den *Observer* zullen reeds morgen in het Parlement ter sprake komen de te nemen maatregelen tot eene krachtdadige voortzetting van den oorlog en tot eene radicale hervorming van de militaire administratie.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 16 April 1855.

	Pct.			Pct.	
Nederland.			**Rusland.**		
Ned. W. Schuld.	2½	61 11/16 7/8 3/4			
Dito Certificat.	3	73 13/16	*Hope* 1798/1816	5	101 1/8
Dito Dito.	4	90 11/16 1 11/16	Dito 1828/1829	5	
O. I. Leening	4		Cert. 1831/1833	5	
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	
Hand.-Maats.	4½		Dito *Hope*	4	76 1/8
België.			Dito *Stieglitz*	4	
Certificaten	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rotschild*	2½	50 1/8	Dito 1854	5	81 13/16
Frankrijk.			Inschr. Assig.	6	
Obligatien	3		Certific. dito.	6	60 3/4
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	18 5/16	Obligatiën	4	70
Dito Buitenl.	3				
D° Binnenl. c/m.	3	30 15/16 1 1/16 1	**Oostenrijk.**		
Bew. Sp. Com.		5 1/16	Metaliek	5	61 [illegible]
Amort. Schuld.		4 1/8	Dito bet. Amst.	5	78 [illegible]
Portugal.			Dito Nation.	5	65 [illegible]
Londen nieuwe.	3	37 9/16 7/8 5/8	Dito 1847	2½	81 [illegible]
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2½	81 [illegible]

Braz.; bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 98½; Mexic., te Lond. Uitg. [illegible] 3 pct. 19 15/16; dito Onb. 19 15/16; Gren., te Lond. [illegible]
De markt blijft ten gevolge van voortgezette verkooporders hare achteruitgaande beweging vervolgen, inzonderheid ten aanzigte van Oostenrijksche en Portugeesche fondsen in welke de verkoopers het meest aanzienlijk waren.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.